ज्या व्यक्तीमध्ये चार गुण आहेत तो शुद्ध ढोंगी आहे. ज्याच्यामध्ये यापैकी एक गुण असेल त्याच्यामध्ये दांभिकपणाचा एक गुण असेल, जोपर्यंत तो सोडत नाही: जेव्हा तो बोलतो तेव्हा तो खोटे बोलतो, जेव्हा तो करार करतो तेव्हा तो फसवणूक करतो, जेव्हा तो वचन देतो तेव्हा तो त्याचे वचन मोडतो आणि जेव्हा तो भांडतो तेव्हा तो वाईट बोलतो

अब्दुल्ला बिन अमर यांच्या अधिकारावर एक हदीस आहे, जो म्हणतो की अल्लाहचे मेसेंजर, शांती आणि आशीर्वाद त्यांच्यावर असू द्या, असे म्हटले: <>. [صحيح] [رواه البخاري ومسلم]

अल्लाहचे प्रेषित (शांति आणि आशीर्वाद) यांनी चार लक्षणांविरुद्ध इशारा दिला आहे की जेव्हा ते मुस्लिमांमध्ये जमा होतात तेव्हा या लक्षणांमुळे तो ढोंगी लोकांसारखा बनतो, खरं तर, इथे आपण त्या व्यक्तीबद्दल बोलत आहोत ज्याच्या व्यक्तिमत्त्वात या गुणांचा प्रभाव असतो, अधूनमधून हे गुण कोणामध्ये असतील तर तो त्यात प्रवेश करणार नाही, ही चार वैशिष्ट्ये आहेत: पहिला: जर तो जाणूनबुजून खोटे बोलत असेल आणि त्याच्या शब्दात सत्य नसेल तर. दुसरा: जर त्याने एक करार केला जो त्याने पूर्ण केला नाही आणि त्याच्या मालकाचा विश्वासघात केला. तिसरा: जर त्याने एखादे वचन दिले जे त्याने पूर्ण केले नाही आणि ते मोडले. चौथा: जर तो एखाद्याशी भांडतो आणि भांडतो, तर त्याचे भांडण तीव्र असते, आणि तो सत्यापासून विचलित होतो, आणि तो नाकारण्यात आणि अमान्य करण्यात फसवणूक करतो आणि खोटे आणि खोटे बोलतो. ढोंगीपणा हे त्याच्या विरोधाभासात काय दडलेले आहे याचे प्रकटीकरण आहे, आणि हा अर्थ या गुणांसह असलेल्या व्यक्तीमध्ये असतो आणि ज्यांनी त्याच्याशी बोलले, त्याला वचन दिले, त्याच्यावर विश्वास ठेवला, त्याच्याशी भांडण केले आणि त्याच्याशी भेटले त्यांना त्याचा ढोंगीपणा लागू होतो. लोक, तो इस्लाममध्ये ढोंगी आहे असे नाही, म्हणून तो अविश्वास लपवताना त्याला दाखवतो आणि ज्याच्याकडे यापैकी एक गुण आहे; त्याच्यात दांभिकपणाचा एक गुण होता जोपर्यंत त्याने ते सोडले नाही.

http://www.sunnah.global/hadeeth/mr/show/66537